

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB6 : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB6 : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 23.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb6-txt-shoot-n27.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB6:27

#

Nei, nei den lille *Artikel* skal ud. Det er ikke Andet end tungsindig Reflexion jeg hilder mig i. Jeg har levet i den sidste Tid ganske sammen med den Tanke snart at døe, og derfor bestandigt produceret og produceret i Haab om, at det først skulde udgives efter min Død. Da vaagner den Tanke at udgive hiin lille *Artikel*; det tiltaler mig saa meget; Giødvad falder ind paa samme Tid; jeg haaber paa det som paa et Vink af Styrelsen – og saa, saa har nu min tungsindige Reflexion forvandlet det, der dog unegteligt, er en Ubetydelighed en uskyldig Sag, en lille Glæde jeg havde ønsket mig at have af at glæde nogle enkelte Msker – det har saa min tungsindige Reflexion forvandlet til noget saa uhyre, at det er, som maatte jeg vække Forargelse, som maatte Gud slippe mig.^a

O, Sagen er, Gjenstanden er for lille jeg tør ikke ret paakalde Guds Bistand – men galt er det. Bliver jeg her hængende i Reflexion, saa taber jeg mig selv, jeg slipper aldrig igjennem. Og Giødvad som veed, at Artiklen er til, jeg beholder et bestandigt aabent Saar. som vil matte mig frygteligt ud, da jeg mod hans Bønner egl. kun har tungsindige Paafund at sætte.

Og hvad nu Forargelsen angaaer, lad mig da for Alt ikke udgive mig for mere religieus end jeg er^b. Jeg har for Gud kunnet forsvare at skrive det – nu vel, saa kan, saa skal jeg ogsaa udgive det, thi jeg skal være sand. Vel sandt, jeg vilde nu ikke mere gjøre det – men det er jo ogsaa ældre. Derfor er ogsaa Artiklen underskrevet: Sommeren 1847 og altsaa al hiin ængstelige Tvivl fjernet.

Altsaa i Guds Navn – o, det er saa svært, at bruge Guds Navn i Forhold til en saadan ringere Ting. Men det gjælder virkelig om noget Andet, om at være mig selv tro, om at have Frimodighed for Gud til at være mig selv, og tage Alt af hans Haand.

Maaskee vil det saa netop vise sig, at det vil ende, som jeg begyndte, at jeg vil have Glæde af at have gjort det.

a Det er Indolents, Tungsind, hverken mereell. mindre. Jeg har forsøgt om jeg da nu vilde udgive et af de allerede færdige Manuscripter. Men nei. Det har sat sig fast, at jeg skal døe, og jeg forvæner mig med at sky Uleiligheden og Møien med at udgive.

b eller foranledige at blive taget til Indtægt af nogensomhelst pietistisk Overspændthed.